

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έκτον κι' είκοστών αριθμούμεν χρόνον
μείσα' στην κλεινήν γην των Παρθενώνων.

Καινούργος χρόνος ένδεκα χίλια κι' ένγηκόσα,
δλο γιά τήν' Ανόρθωσι θά περνεθίν' ή γλώσσα.

Πιάστη τοῦ Μάρτη τῶν μηνός,
κέ γιά τῶν ἰντι γεγονός.

Χίλια σήμερα μετροῦ κι' εκατόν ἐξηνητάνα,
οἱ κτύπέν' οἱ μκ λλιαροὶ τᾶχουν τώρα σάν χαμένκα.

**Τὸ μεγάλο Γλωσσικό,
ζήτημ' Ἀνατολικό.**

Χαροποιά μηνύματα...
μέ τᾶλλα τὰ ζήτῆματα
ἐλύθη τέλος πάντων
σέ τέτοιο κρίσιμο καιρό
τὸ ζήτημα τὸ φλογερὸ
τῆς γλώσσῆς τῶν γιγάντων.

Καί μείσα κι' ἔξω τῆς Βουλῆς
γδοῦπος καί πάταγος πολῆς,
τρομακτικά κηρύγματα,
στρατοὶ καί γαλονάδες,
μουτζώματα, σφυρίγματα,
καί γρονθοπατινάδες.

Πάλιν ή πόλις τῶν κλεινῶν
θεάτρων πάλης καί δεινῶν,
κι' ἐξάψων ἀφράστων.

“Οἷους τοὺς πιάνει τὸ μπουρὶ
κι' οἱ δυστυχεῖς οἱ μαλλιαροὶ
ἔφαγαν τῆς χρονῆς τῶν.

Γι' αὐτοὺς βροντή
καί πατιρντί,
τρεμάματα, μαλλώματα.

Γι' αὐτοὺς φτυσιαῖς,
γι' αὐτοὺς βριασιαῖς,
καί φίματρο' στὰ στήματα.

Καί μείσα κι' ἔξω φώναζαν σ' ἐκείνη τὴν ἀντάρα:
κτυπάτε κατακέφαλα τῶν μαλλιαρῶν τὴν φάρα.

Κτυπάτε μαλλιαρῶν σωρούς,
κτυπάτε συμμορίας,
κτυπάτε μέ τοὺς μαλλιαροὺς
καί μαλλιαραῖς κυρίας.

Σκρῶσετε τὴν φάρα τῶν προτοῦ νὰ μᾶς σαρώση,
σαρώσετε τὴν μαλλιαρή,
ὄπου σάν μυγιά βρωμερή
δέν κάθεται σέ τίποτα χωρὶς νὰ τ' ἐρωσή.

Πατήστε τοὺς κάλους τῶν,
μαδάτε τὰ μαλλιά τῶν,
κτυπάτε τοὺς δασκάλους τῶν,
κτυπάτε τὰ Σχολεῖα τῶν.

Κτυπάτε τοὺς, ποὺ βλασφημοῦν
σοφοὺς κεκοιμημένους,
κτυπάτε τοὺς, ποὺ δέν τιμοῦν
τὰ τίματα τοῦ γένους.

Κτυπάτε τοὺς ἀλύπητα, ποὺ νέους ζετιποῦνουν
κι' ὅ, τι κι' ἂν εἶν' Ἑλληνικό μέ λῦσσα τὸ λασπόνουν,
Κτυπάτε τοὺς, κτυπάτε τοὺς, ὅπου καί τὸν Αἰσχύλο
τὸν ἔχουν κάνει σάλο.

Λαὸς φωνάζει ποιητῆς,
δῶστε τοὺς μέ φρυγγέλια,

πού και τῆς πίστεως αὐτῆς
λερώνουν Εὐαγγέλια.

Μαλλιαροσύνης ψυχικῆς κτυπάτε σαλιγκάρια,
πού τοὺς ἀγράντους πόδας λέν ἀβραμίστα ποδάρια,
κι' ἄλο σπῆ βρώμα στρέφονται
οἱ νοῦδες οἱ μεγάλοι,
καὶ μετ' τῆ βρώμα τρέφονται
τὰ μαλλιαρὰ των κἀλλη.

Κτυπάτε τους, κτυπάτε τους,
κι' εἶδη ἔχει σκορπίες τους,
κι' ἄς πάρουν τώρα ποδι.

Κι' ἄς φάη τοῦτος καπελά,
κι' ἔκνεος κατακεφαλιὰ
τὰ μάλιστα δημόδη.

Τέτοια μιά φωνὴ φωνάζει: νὰ καὶ τοῦτου, νὰ κι' ἐκείνου...
ὁ σπτός ὁ Πατριάρχης κρούει κἀδὼνα κινδύνου.
Καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου σεβαστὸν ἀκούω μύστην
νὰ κραυγᾶ ῥησιμωθῆτε,
κκι' στὴν γλώσσακ καὶ τὴν πίστιν
ἀγρυπνοὶ φρουροὶ ταχθῆτε.

Τέτοια μιά φωνὴ φωνάζει: σεις κρατεῖτε τας ἀκμίας
νῦν, ζεὶ καὶ σ' τὸν αἰῶνα...
ἴτε πρὸς λαμπρὸν ἀγῶνα
καὶ παπάδες με σημαίας.

Τὸν Εὐλόγιον κυτᾶζω σὲ διχθῆλωσις μέσα,
κι' ἢ τοῦ γένους κεραλή
ὅταν πρώτῃ μὰς καλῆ,
ἐθνικὸς ἀγὼν καὶ τοῦτος ὅπως καὶ τοῦ Παπα-Φλέσσακ.

Κατὰ τῶν ἱεροσὺλων ὁ καθεὶς ἄς προχωρῆ,
ὅπου θέλουν καὶ τὴν γλώσσα καὶ τὴν πίστι μαλλιαρῆ.
Ἦταν ἡ κουδέντα πρώτα κι' ἔγινε μὲς λέν κρηᾶς,
καὶ τὰ μαλλιαρὰ κεράζια
ἔχουν πάθει τέτοια χέλακ,
πού τὰ κλέη των δοξάζουν λεμοναῖας Ἀποκρηᾶς.

Μέσα σ' ἄλα προχωροῦν,
καὶ πόν' Ὄμηρο βαρροῦν
ἐνα τίποτα μὰ νοῦλακ.

Μάρς... κτυπάτε τους ξανά,
κι' εἶθε μετ' τὰ πιτινὰ
κλῶτοσά νὰ τοὺς δῶσ' ἡ μούλακ.

Καὶ σύ, φίλε Περικλέτε, σῆμα τώρα νὰ βαρῆξ...
νὰ σὲ τοῦτους, νὰ σ' ἐκείνους,
νὰ σὲ Φραγκολεθωντίνους,
πού τὴν ξάπλωσι σαλπίζουν μὲς μαλάκας μαλλιαρῆς.

Κτύπα τῆς ἀπαγωμαῖς των,
κτύπα καὶ τῆς κατωμαῖς των,
κτύπα καὶ τῆς πλავγιαῖς των
κι' ἄλκις τῆς μαγαρισμαῖς των.

Π. — Ὅσ' πάω με τοὺς μαλλιαροὺς βρῆ Φασουλῆ κυνῶπα...
θυμῆσου καὶ τοῦ ντόμιου τὰ κοκαλιὰ... σῶπα.
Μὲ μαλλιαρῶν ποιήματα θὰ πέρτω νὰ κοιμημαὶ
καὶ τοῦ παλῆου μας ρωλογοῦ τὸν κούκο θὰ θυμάμαι.

Κι' ἐγὼ μ' αὐτοὺς θὰ συζητῶ γιὰ γλωσσικαῖς ἀνάγκαις,
γιὰ φαντασμάς μαγνάδικι,
καὶ γιὰ μωαλῶν ριμάδικι,
καὶ τοῦ παλῆου μας Ρωλογοῦ δὲν θὰ ξεχνῶ τοὺς μάγκαις.

Τὰς κεφαλάς σας κλινάτε, κάτω μωρῆ, τῆς κούτρας σας,
καὶ μετ' τὰ θρῆ ξεράδια σας βαρῆστε τῆς μούτρας σας,
καὶ μνήσθητ' ἦμῶν. Κύριε, τώρα σ' αὐτὰ ξεμωράμακτα,
θυμῆσου μας, ἀφέντη μας, δντας ἐρῆς σ' αὐτὰ ποιήματα.

Ἄς γίνη δειπνος μυστικὸς ἢ μυστικὸ τσομπουσι,
κάνετε σ' Εὐαγγέλια καὶ σὲ Γραφικὰ γιομορῆσι,
κι' ἀρχίνα πρωτοβάρεμμα, μαλλιαροσυτρομῆ,
κι' ὀρθὴ Σοφία ψάλλετε... σοῦζα μωρῆ Σοφία.

Τέτοια, Φασουλῆ, θὰ λέω θέματ' ἄρρητα γραμμένα
καὶ κουκιά μαγερεμένα.

Κι' ἄς πετάξη κατὰ γῆς ἐνας κι' ἄλλος τενεκὲς
ἄλα τὰ συντακτικὰ κι' ἄλκις τῆς γραμματικῆς,
νὰ μὴ ρεῖθ πλὴ κανένα νὰ μαθαίνῃ γράμματα
καὶ νὰ χάνη τὸ μωαλό του μετ' ἀρχαῖα ποιήματα.

Καθεμιά σπουδὴ νὰ λείψη, νάσαι σ' ἄλα ρεμπελιά,
νὰ μὴν ἔχωμε βιβλία
καὶ δασκάλους καὶ Σχολεῖα,
μόνο τῆς μαλλιαροσύνης τὸ περίφημο Σχολεῖο,
πού χωρὶς κανένα κόπο βγαίνει γλωσσικὸς Σωτήρας
καὶ ξερετρί καὶ φωστήρας.

Τοῦτο μόνο λατρευτό
τακτικὰ νὰ λειτουρῆ,
νὰ σπουδάζουνε σ' αὐτὸ
καὶ Παιδείας Ὑπουργοί.

Καὶ νὰ βράξη συγγραμμάδες,
τοῦ κυρ Γλῆνη μαθητάδες,
τοῦ κυρ Γλῆνη μαθητοῦδια,
πού μας φέρνουν ξερατάδες,
πού μας φέρνουν ξερατοῦδια.

Θὰ κάνω μιά γλώσσα καθὼς ἐγὼ τὴν θέλω,
κουτροσκαπῆ, με βλαῖμη, θὰ βγάλω τὸ καπέλο,
κοπροβουσι θὰ λέω τὴν καθεμιά λαπάρα,
κι' ἐκείνη τὴν Ἠλέκτρα θὰ λέω Κεχρημπαρά.

Θὰ φρειάζω κἄτι λέξεις σ' αὐτὴ τὴν γλωσσόφωρα,
πού καθεμιά νὰ χάσκη βλακεία με πατέντα,
καὶ τὸν Παλαιολόγο τὸν Κονεταντῖνο τώρα
'σὸ πεισμα θὰ τὸν λέω Ἡῶτοσ Παλροκουθέντα.

Μονάχα μὲς σ' τῶν μαλλιαρῶν ταῦθάντα Σχολεῖα
θὰ μάθω καὶ πολιτισμὸ καὶ γλῶσσ' ἀληθινή,
θὰ λέω καὶ ραχοσκονιο τῆ ραχοκοκκαλιὰ,
καὶ θὰ φωνάζω: δέστε με με κεραβου σκοινί.

Συλλογητῆριον γλωσσωσωτήριον.

Φ. — Μεγάλῃ διαδῆλωσις, ζαρώνουν μαλλιαροί,
κι' ἔνας γλωσσάρχης φοβερός μὲς ἀπὸ τὸ Παρὸ
σκουζῆ σ' αὐτὰ μαθητοῦδια του: κτυπάτε, πολεμάρχοι...
ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη γαλασμοῦ... κτυποῦνε τὸν γλωσσάρχη.

Διαδῆλωσις μεγάλῃ γιὰ τὸ γλωσσόλογιον,
μὲ κι' ἐγὼ πηγαῖνο μ' ἄλους καὶ μετ' τὸν Εὐλόγιον.